

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010070
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6714010070.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. Š., pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 21. 11. 2014 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný A. Š. nar. XX.XX.XXXX v Q. G., trvale bytom Q., U. XXXX/XX,

uznáva sa za vinného, preto že

dňa 26.10.2012 v meste Q., okres Q., požiadal od spoločnosti Pohotovosť s.r.o. prostredníctvom mandatára spoločnosti o poskytnutie úveru vo výške 500,- Eur, pričom v žiadosti o úver č. XXXXXXXXXX uviedol nepravdivé údaje o tom, že mal byť zamestnaný u C. L., Q., Š. XXXX/X, IČO: XXXXX XXX, u ktorého mal poberať príjem vo výške 670,- Eur, pričom v uvedenom období bol nezamestnaný a poberal dávky v hmotnej núdzi, a na základe takto poskytnutých nepravdivých údajov mu bol úver schválený, a dňa 26.10.2012 uzatvoril so spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 500,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 12-tich mesačných splátkach po 82,- Eur počnúc dňom 28.11.2012, avšak po prevzatí finančných prostriedkov neuhradil ani jednu splátku, čím spôsobil spoločnosti Pohotovosť s.r.o., so sídlom R., D. XX, IČO: XXXXXXXXX, škodu vo výške 500,- Eur,

teda

vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a tak mu spôsobil malú škodu,

čím spáchal

prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa 222 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to:

- POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom D. XX, XXX XX R., IČO: XX XXX XXX, vo výške 500,- Eur.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen č. k. 2T/106/2013-39 zo dňa 13. 06. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. 06. 2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd dňa 03. 02. 2014 pod sp. zn. 3Pv/11/14/6611 obžalobu na A. Š. pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný A. Š. sa na hlavné pojednávanie dňa 21. 11. 2014 nedostavil, súd preto vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku v jeho neprítomnosti. Na hlavné pojednávanie sa nedostavil ani svedok - poškodený D. R., súd preto vykonal hlavné pojednávanie aj v jeho neprítomnosti.

Na hlavnom pojednávaní bola na návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku čítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného z prípravného konania. V rámci tohto výsluchu obžalovaný uviedol, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu skutočne spáchal, jeho konanie ho mrzí, ľutuje to, a podľa jeho možností a schopností chce uvedený úver splácať.

Vzhľadom na neprítomnosť svedka - poškodeného D. R. na hlavnom pojednávaní súd podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o jeho výsluchu z prípravného konania. Poškodený v rámci výsluchu uviedol, že dňa 26. 10. 2012 vo Q. za spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., uzatvoril ako veriteľ úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX s obvineným A. Š. ako dlžníkom. Uzatvoreniu zmluvy predchádzalo vyplnenie Žiadosti o úver zo dňa 26. 10. 2012. Túto zmluvu vypisoval poškodený na základe údajov, ktoré mu diktoval obvinený, resp. vychádzal z listinných podkladov, ktoré predložil k žiadosti o úver. Obvinený k žiadosti predložil občiansky preukaz, potvrdenie o výške príjmov, podľa ktorého pracoval ako robotník u C. L., IČO: XX XXX XXX s čistým mesačným príjmom vo výške 689,- Eur. Obvinený ďalej v žiadosti o úver uviedol mesačný príjem vo výške 670,- Eur a výdavky vo výške 200,- Eur. Údaj o výške príjmu si nemajú ako overiť, ale žiadateľ je poučený o tom, že je povinný uvádzať pravdivé údaje, a je poučený o trestných následkoch uvedenia nepravdivých údajov. Na základe takto vyplnenej žiadosti mu bol schválený úver vo výške 500,- Eur a následne s ním poškodený spísal Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX. Žiadosť o úver, ako aj Zmluvu o úvere si obvinený sám prečítal, údaje skontroloval, a tieto dokumenty vlastnoručne podpísal. Na základe tejto zmluvy obvinený prevzal finančnú hotovosť vo výške 500,- Eur. Úver sa zaviazal splácať spolu s príslušným poplatkom v 12-tich mesačných splátkach po 82,- Eur mesačne počnúc dňom 28. 11. 2012. Obvinený však neuhradil ani jednu splátku, nepožiadaval ani o odklad splátky alebo zmenu splátkového kalendára. Poškodený ďalej uviedol, že ak by obvinený v žiadosti o úver uviedol, že je nezamestnaný, poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Eur a má výdavky vo výške 200,- Eur, tak by mu úver schválený nebol, keďže výdavky by prevyšovali jeho príjmy. Úver sa klientom schvaľuje vtedy, ak klientovi ostane na splátku po odpočítaní výdavkov a sumy životného minima z jeho príjmov.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: žiadosť o úver (č.l. 16 - 17), zmluva o úvere (č.l. 18 - 19), potvrdenie o výške príjmov (č.l. 20), zmenka (č.l. 21), dohoda o zrážka zo mzdy (č.l. 22), dohoda o splnomocnení (č.l. 23 - 24), rozhodcovská zmluva (č.l. 25), splátkový kalendár (č.l. 26 - 27), správa Sociálnej poisťovne (č.l. 29 - 30), správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (č.l. 32 - 33), správa C. L. (č.l. 34), správy na obžalovaného (č.l. 35 - 37), trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/106/2013 zo dňa 13.06.2013 (č.l. 44 - 45), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 95).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že skutku uvedeného v obžalobe sa dopustil obžalovaný A. Š.. Ten je usvedčovaný svedeckou výpoveďou poškodeného D. R., listinnými dôkazmi (najmä žiadosťou o poskytnutie úveru, úverovou zmluvou, potvrdením o výške príjmov, vyjadrením C. L., podľa ktorého u neho obžalovaný nikdy nepracoval). Navyše obžalovaný sa ku skutku priznal. Súd potom vzhľadom na uvedené nemal žiadnu pochybnosť o vine obžalovaného.

Podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona Kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Obžalovaný A. Š. svojím konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, pretože od iného vylákal úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a tak mu spôsobil malú škodu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného A. Š. súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a prihliadol na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. V prípade obžalovaného teda prevyšuje pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, súd preto v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona musel zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody tak v tomto prípade predstavuje 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že tento sa od roku 2011 dopustil štyroch priestupkov. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol v minulosti trikrát súdne trestaný, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený v roku 2013, kedy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/106/2013 uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom výkon tohto trestu podmiennečne odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 36 mesiacov. Súd v tomto prípade ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/106/2013). Súd potom musel zároveň v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušiť výrok o treste z uvedeného trestného rozkazu. Vzhľadom k tomu, že súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody, ktorý prevyšuje dva roky, musel v zmysle § 51 ods. 1 Trestného zákona uložiť probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Zároveň, keďže bol uložený probačný dohľad nad správaním obžalovaného, musel súd v zmysle § 51 ods. 2 Trestného zákona uložiť obžalovanému niektoré z obmedzení alebo povinností uvedených v § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona. Súd potom uložil obžalovanému v súlade s § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Uvedený trest je podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovaného. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný sa k trestnému činu

priznal, ale zároveň prihladol na to, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný, a prihladol aj na výšku spôsobenej škody, ako aj to, že obžalovaný doposiaľ neuhradil ani len časť poskytnutého úveru.

Poškodená spoločnosť POHOTOVOŠŤ, s.r.o., si v trestnom konaní riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody voči obžalovanému a tento nárok aj riadne vyčíslila na sumu 500,- Eur. Takto uplatnený nárok je potvrdený aj listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise. Súd potom zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodenej spoločnosti spôsobenú škodu vo výške 500,- Eur, pričom v zmysle § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona je tak obžalovaný povinný spraviť v rámci skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.